

Warszawa, dnia 2010-12-01 2010 r.

MINISTER ZDROWIA

MZ-NS-ZM-0212-14572-156/MSO/10

dot. BPSIDSK-043-3100110

SECRETARIA
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 06.12.10, zał.
nr. 62A podpis. [signature]
9627

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 3.12.10.

nr. 6215 podpis. [signature]

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Odpowiadając na oświadczenie złożone na 64 posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 4 listopada 2010 r. przez Pana Senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego, dziękuję za zainteresowanie Pana Senatora uregulowaniem zawodu ratownika medycznego w projekcie ustawy *o niektórych zawodach medycznych i zasadach uzyskiwania tytułu specjalisty w innych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia* oraz przekazuję na ręce Pana Marszałka poniższe informacje.

Przedmiotowy projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje kwalifikacje i zasady wykonywania wybranych zawodów medycznych, w tym zawodu ratownika medycznego. Projektowana ustawa wprowadza rozwiązania systemowe, których efektem ma być m.in. zapewnienie właściwej jakości udzielanych świadczeń zdrowotnych. Kluczową rolę w procesie podnoszenia jakości usług w tym zakresie odgrywa kadra medyczna, dlatego też odpowiednie kwalifikacje osób wykonujących świadczenia zdrowotne są gwarantem bezpieczeństwa pacjentów. Należy bowiem zaznaczyć, iż wykonywanie ujętych w przedmiotowym projekcie ustawy zawodów polega na udzielaniu w sposób osobisty usług o wyjątkowym charakterze społecznym. Wymaga to od osób je wykonujących szczególnych cech psychofizycznych i moralnych oraz wysokich, stale podnoszonych kwalifikacji

zawodowych. Ponadto, z uwagi na charakter otrzymywanych w toku wykonywania zawodu informacji, osoby wykonujące zawody medyczne powinny przestrzegać tajemnicy zawodowej, oraz mieć jasno określone zasady odpowiedzialności zawodowej. Pragnę poinformować, że w Polsce podobnie jak w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, kształcenie w zawodach medycznych jest realizowane w oparciu o zawarte w obowiązujących przepisach prawnych standardy kształcenia lub podstawy programowe. Niestety, zdarza się, że do wykonywania zawodów medycznych, tj. do realizacji świadczeń zdrowotnych, dopuszczane są osoby, które nie posiadają stosownych kwalifikacji. Brak regulacji ustawowych w tym zakresie stanowi więc zagrożenie dla zdrowia i życia ludzkiego. Zatem tak istotne jest pilne wprowadzenie przepisów projektowanej ustawy *o niektórych zawodach medycznych i zasadach uzyskiwania tytułu specjalisty w innych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia*.

W odniesieniu do poruszonych przez Pana Senatora zagadnień związanych z wykonywaniem zawodu ratownika medycznego pragnę podkreślić, iż ww. projekt ustawy zawiera przepisy wychodzące naprzeciw większości oczekiwaniom zgłoszonym w przekazanym oświadczeniu. Zgodnie bowiem z zasygnalizowaną przez Pana Senatora potrzebą wdrożenia przepisami projektowanej ustawy rejestru osób uprawnionych do wykonywania zawodu ratownika medycznego, przedmiotowy projekt ustawy wprowadza rejestr osób uprawnionych do wykonywania zawodów w ochronie zdrowia. Rejestr ten jest mechanizmem, który pozwoli na łatwą identyfikację świadczeniodawcy oraz sprawdzenie czy dana osoba wykonująca dany zawód medyczny posiada właściwe kwalifikacje. Wpisanie do rejestru będzie miało charakter fakultatywny, jednakże należy podkreślić, iż osoby, które uzyskają taki wpis będą miały znacznie korzystniejszą sytuację w procesie uznawania kwalifikacji w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Zaświadczenie o wpisie do rejestru będzie bowiem państwowym dokumentem, potwierdzającym posiadanie w Polsce uprawnień do wykonywania danego zawodu medycznego. W związku z powyższym, projektowane przepisy w sposób znaczący wpłyną również na zapewnienie realizacji jednej z fundamentalnych swobód Unii Europejskiej, jaką jest swoboda przepływu osób.

W nawiązaniu do poruszonej przez Pana Senatora kwestii, dotyczącej przepisów prawnych, skłaniających ratowników medycznych do doskonalenia zawodowego informuję, iż poza przepisami zawartymi w ustawie z dnia 8 września 2006 r. *o Państwowym Ratownictwie Medycznym* (Dz. U. Nr 191, poz. 1410 z późn. zm.) projektowana ustawa zawiera wiele innych korzystnych rozwiązań systemowych w przedmiotowym zakresie. Zgodnie

z projektowanymi przepisami doskonalenie zawodowe poza kursami doskonalącymi będzie mogło być realizowane także w ramach kursów kwalifikacyjnych, specjalizacji, jak i samokształcenia. Projekt ustawy wprowadza mechanizmy regulujące systemowo organizację kształcenia podyplomowego określając, iż organizatorem kształcenia może być każdy podmiot, który spełni warunki określone ustawą. Wprowadza się także mechanizmy sprawowania nadzoru nad prowadzeniem kształcenia. Proponowane rozwiązania mają na celu wyeliminowanie z rynku usług edukacyjnych takich podmiotów, które nie zapewniają właściwej jakości kształcenia i bez podstaw prawnych wydają zaświadczenia „uprawniające” do wykonywania specjalistycznych świadczeń zdrowotnych. Jednocześnie pragnę podkreślić, iż projektowana ustawa reguluje również kwestie związane m.in. z udzielaniem osobom podejmującym doskonalenie zawodowe urlopu szkoleniowego, jak również zwrotu kosztów związanych z odbywaniem tego doskonalenia. Ponadto ww. projekt ustawy przewiduje możliwość dofinansowania specjalizacji oraz kursów kwalifikacyjnych lub doskonalących, ze środków publicznych przeznaczonych na ten cel w budżecie państwa, z części, której dysponentem jest Minister Zdrowia, w ramach posiadanych środków i limitów miejsc szkoleniowych dla poszczególnych rodzajów doskonalenia zawodowego.

W odniesieniu do poruszonej w oświadczeniu Pana Senatora kwestii związanej z unormowaniami dotyczącymi utworzenia samorządu zawodowego reprezentującego grupę zawodową ratowników medycznych pragnę nadmienić, iż w ochronie zdrowia funkcjonuje ponad dwadzieścia zawodów medycznych i tylko kilka spośród nich ma powołany samorząd zawodowy. Samorząd zawodowy, zgodnie z art. 17 ust. 1 Konstytucji RP, ma podwójne zadania: reprezentowanie osób wykonujących zawód zaufania publicznego, sprawowanie pieczy nad należyтым wykonywaniem tego zawodu w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Pierwszy typ zadań ma charakter typowo korporacyjny, a dla ich realizacji nie jest konieczna formuła samorządu, bowiem zadania takie jak np. – ochrona interesów członków grupy zawodowej, mogą być realizowane przez inne formy organizacji np. zrzeszenia zawodowe.

Jednocześnie, w nawiązaniu do postulatu dotyczącego wprowadzenia takich rozwiązań, które dałyby podstawy do rozstrzygnięcia o odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione lub nienależyte wykonywanie czynności przez ratownika medycznego, jak również umożliwiłyby zawieszenie w wykonywaniu obowiązków albo dawałyby możliwość pozbawienia uprawnień zawodowych informuję, iż istotną konsekwencją wprowadzenia projektowanej ustawy, wywierającą wpływ na bezpieczeństwo pacjenta, jest stworzenie także

możliwości skutecznego pociągnięcia do odpowiedzialności zawodowej osoby wykonującej zawód medyczny w przypadku nienależytego lub nierzetelnego przestrzegania określonych w ustawie obowiązków. Rozdział 5 ww. projektu ustawy zawiera bowiem postanowienia dotyczące odpowiedzialności zawodowej osoby wykonującej zawód medyczny w przypadku nienależytego lub nierzetelnego przestrzegania określonych w ustawie obowiązków. Z tytułu odpowiedzialności zawodowej może zostać orzeczona kara upomnienia, nagany, zawieszenia prawa wykonywania danego zawodu medycznego przez okres od 6 miesięcy do 3 lat lub pozbawienia prawa wykonywania zawodu. Postępowanie będzie wszczynane na wniosek rzecznika odpowiedzialności zawodowej. Członkowie Komisji odpowiedzialności zawodowej będą powoływani przez ministra właściwego do spraw zdrowia spośród osób rekomendowanych przez stowarzyszenia zawodowe. Członkowie Komisji powinni być uprawnieni do wykonywania zawodu medycznego, a przede wszystkim powinni mieć co najmniej 5 - letnie doświadczenie zawodowe w wykonywaniu danego zawodu medycznego. Ponadto projekt ustawy reguluje szczegółowo nie tylko wymagania kwalifikacyjne wobec rzecznika odpowiedzialności zawodowej i członków Komisji, ale także tryb postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej.

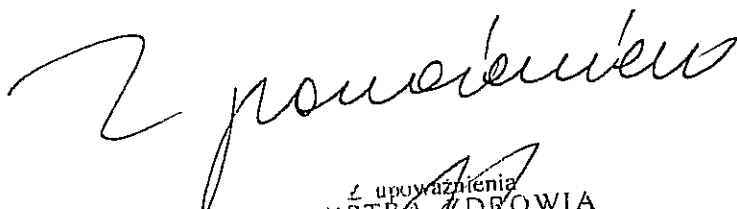
W odniesieniu do zagadnienia dotyczącego przetwarzania danych osobowych, w tym tzw. danych wrażliwych, w związku z wykonywaniem czynności zawodowych, oraz prowadzenia dokumentacji medycznej informuję, iż na osoby wykonujące zawody medycznej projektowanymi przepisami nakłada się również obowiązek zachowania w tajemnicy uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu informacji związanych z pacjentem oraz obowiązek prowadzenia dokumentacji związanej z wykonywanym zawodem medycznym. W rozdziale 3 art. 26 ww. projektu ustawy stanowi bowiem, iż osoba wykonująca zawód medyczny ma obowiązek prowadzić, przechowywać i udostępniać dokumentację medyczną w sposób określony w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. *o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta* (Dz. U. z 2009 r. Nr 52, poz. 417 i Nr 76, poz. 641 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620) oraz zapewnić ochronę danych zawartych w tej dokumentacji.

Nawiązując do poruszonej przez Pana Senatora w ww. oświadczeniu kwestii, dotyczącej obowiązku ubezpieczenia ratownika medycznego od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone podczas wykonywania czynności zawodowych informuję, iż projekt ustawy *o niektórych zawodach medycznych i zasadach uzyskiwania tytułu specjalisty w innych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia*, zostanie pod tym kątem ponownie przeanalizowany. Odnosząc się jednakże do zakresu odpowiedzialności cywilnej ratownika

medycznego, pragnę zwrócić uwagę na fakt, iż w przypadku zatrudnienia w ramach stosunku pracy, zgodnie z art. 120 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – *Kodeks pracy* (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późm. zm.), w razie wyrządzenia przez pracownika (ratownika medycznego) przy wykonywaniu przez niego obowiązków pracowniczych szkody osobie trzeciej, zobowiązany do naprawienia szkody jest wyłącznie pracodawca, czyli zakład opieki zdrowotnej, który jako świadczeniodawca udzielający świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie art. 136b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. *o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.) podlega obowiązkowi ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej wykonywanych na podstawie umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. W przypadku natomiast zatrudnienia ratownika medycznego w ramach umowy cywilnoprawnej ponosi on odpowiedzialność za wyrządzoną szkodę w wyniku udzielania przez niego medycznych czynności ratunkowych i może ubezpieczyć się dobrowolnie na ogólnych zasadach przewidzianych w art. 805 i nast. *Kodeksu cywilnego*.

Jednocześnie pragnę zapewnić, iż zgłoszone przez Pana Senatora problemy zostaną ponownie dogłębnie rozważone, w celu dookreślenia regulacji w tym zakresie w projektowanej ustawie *o niektórych zawodach medycznych i zasadach uzyskiwania tytułu specjalisty w innych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia* lub w aktach wykonawczych do ustawy.

Ponadto informuję, iż przedmiotowy projekt ustawy w dniu 8 lipca 2010 r. został przyjęty oraz zarekomendowany Radzie Ministrów przez Komitet Stały Rady Ministrów i obecnie oczekuje na rozpatrzenie przez Radę Ministrów.

z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETARZ STANU
Adam Fronczak